

הוא המעלה את הנשמות ואת המ"ן של אימא עלאה כגודע כי שם
היהוה דהתין דב"ן מעלה מ"ן למל'. (א) והיה דס"ג מעלה מ"ן
דאימא וצ"פ שגם באימא יש הויה דב"ן כנו' אללינו עם כ"ז
הויה דס"ג היא המעלה מ"ן כנו' ביחוד מכתובת ידי מורי ז"ל
בענין השטותיות על הקבר ולכן אחר שמסרת נפשך וקבלת עליך
ד' מיתות ב"ד תכוין להעלות וז"ן ושמתך אל אימא עלאה כבוד
מ"ן ע"י והיה דס"ג ותכוין כוונה זו באות ד' דאחד באופן זה
כי הגה נת"ל כי ע' דשמע תכוין בה אל הויה דס"ג עם עשר
אוחיותיה שהם ע"ג. וביארנו שאו עדיין לא היה זמן העלאת
מ"ן ולכן לא קבלה הארה אלא מחשבון ס"ע ועם הכולל הרי
ע' וחשבון ד' ה"עלאת מן ע"ג לא קבלה הארה מהם להיוחס
יותר גדולים וה"ם ד' אוחיות המעלות שבהיות ס"ג והם ג' יודין
וא' שחשבונם א"ל ועתה אשר היא ממש מעלה מ"ן לרי"כ לקבל
הארה מארבע אוחיות י"א' שחשבונם א"ל וע"י הארה זו תוכל
לעלות ואלו הן ד' אוחיות י"א' ה' כוונתם במלת אחד באות ד' דאחד
וגבאר ענין זו ההארה אשר מקבלת עתה מחדש מאלו ה' ד'
אוחיות והוא כי החילה לא הייתה היא רק שם אדני פשוט ועתה
נמלאת כבוד מלוי אלק' דלה גון יוד כמ"ש שזריך לכין ב' ד'
אל שם אדני במלוי כנו' ולריך לכין כי זה המלוי נתוסף בה
עתה ע"י זו ההארה הנמשכת אליה מן ארבע אוחיות י"א'
שבהיות ס"ג הנו' וביאור ענין זה יותר בביאור הוא כי הגה המל'
היא דינין וגבורות וז"ס משח"ל תמר בתמרוניתה עומדת ובקשו
חכמים למתקה כ"ו והענין הוא כי המלכות נק' תמר לפי שהיא
בחי' הש"ך דינין כפולים כמו שהודעתך כי יש דינים באחוריים
דו"א ובאחוריים דוקב' והם ש"ך ש"ך ואמנם כשננסרת המלכו'
לוקחת כל שני בחי' הש"ך דינין הנו' ועשית תמר ולכן אמרו
כי בתמרוניתה היא עומדת. ואמנם כדי למתקם לריך להמשיך
אליה שם י"א' הנו' מהויה דס"ג הנו' אשר באימא עלאה העולה
בג' א"ל כי היא כבוד חסד א"ל כל היום ובהתחבר א"ל עם
תמר יהיה הכל בגי' הרע"א שה"ם שם אדני במלווא"ו והרי ארך און
לה עם הזה במלוואו עד שנמשך אליה שם י"א' כנו' כי מקודם
הייתה תמר ולכן ד' זו דאחד הוא רכתי כבוד אוחיות גדולות כי ^{לדכ"א}

הוא בסוד אימא והרי נתבאר ענין העלאת מ"ן במלת אחד :
ועתה (ג) נבאר ענין הווג במלת אחד הגה אחר שכונת
להעלות המ"ן אל אימא עלאה תכוין לחבר יחד
או"א ותכוין כבוד יהוה אהיה. יהוה באלא. ואהיה באימא ותכוין
לשלבם ביחד כזה יאהויה"ה ועי"כ מזדווגים ועשיתם אחד אח"כ
תכוין כבוד הודרת עפה הווג מן אבא אל אימא ושהטיפה היא
היא הויה א' ביודין דע"ב כגודע כי הויה דיודין הוא באלא ולכן
גם הטיפה הנמשכת ממנו היא דיודין וכח זה נמשך אליו מן א"א
כנו"ל. והנה עדיין הטיפה הזו בדרתה ממות אבא אין בה ליוז
והיא כבוד כללות אחד ולכן תכוין כי אח"כ בדרתה תוך מעו' דאימא
או היא מקבלת הליזר ומלטיירת ועשיתם ממנה ד' מוחין אל ז"א
שהם חו"ב ודעת כלול מתרוייהו וה"ם חו"ג ותכוין כי ד' מוחין
אלו ה"ם ד' אוחיות דהויה דיודין הגו' כי מן אות יו"ד נעשית מוח
תמנה ומן אות ה"י נעשה מוח בינה ומן אות ו"ו נעשה מוח
החסד ומן אות ה"י אחרונה נעשית מוח גבו' והנה עתה אשר הם
מוחים גמורים יש להם ארבע שמות גמורים וכבר הודעתך כי
אלו המוחים הם בחי' או"פ של המוחין דו"א כי המקיפי' אינם נכנסין
עד תפלת י"ח וכמו שיתבאר שם. גם הודעתך כי אלו המוחין
הם מבחי' פנימיות ז"א אשר נקרא בחי' הנשמות ואינם מבחי' חיצוניות הנק' בחי' העולמות וב' בחי' אלו נתבאר בדרוש א' של
שני ימים טובים של ר"ה וע"ש. גם תעיי' בביאור ברכת אבות
שביום ר"ה בתיבת אלהינו ואלהי אבותינו. גם הודעתך כי עתה
נק"ש אינם נמשכין כל המוחין דאו"פ רק בחי' הו"ק שבהם בלבד
והענין הוא כי המוחין הם בחי' פרטוף א' כלול מ"ס המהלכשים
תוך נה"י דאימא כי הגלה דאימא נחלק לג"פ והם כנגד קו ימין
דו"א שהם חח"ן שבו. והוד דאימא נחלק לג' פרקין והם המהלכשים
בזו שמאלו דו"א והם בג"ה שבו. ומן היסוד דאימא ז' נעשה
ממו קו האמצעי דו"א והם דת"י שבו והנה כאשר מתחילין לבגס
תוך ז"א ולהתפשט בחו"ב נכנסים תחילה הפרקים התחתונים
דנה"י דאימא בג"כ עליונות דו"א ואח"כ נכנסין ג' פרקים אמצעי'
דנה"י דאימא בג"כ עליונות דו"א וגדחין הג' פרקים התחתונים

והענין הוא דע כי ב' נקבות יש לז"א לאה ורחל וה"ם תרין
נשין דיפקב דאיהו ז"א ומלינו כבוד ויאהב יעקב את
רחל ותמיד הוא דיו"ד ומשכני' באהל רחל. וקלט טעמו של דבר
נת"ל והוא לפי שרחל נקרא עקרת הבית עיקרו של בית כי היא
מכלל ה"ם והיא ספי' עשירית שבהם ויש לה בחי' פרטוף גמור
והפרטוף הזה יש לו פנים ואחור ויש לו פנימי וחיצוני כמו שאר
הפרטופים שיש באל". אבל לאה אינה רק האחור דאימא לבד
וזוה הטעם שלאה היא טולה דינים תקיפין לפי שאפי' אימא דינים
מתערין מינה ומכ"ש באחוריים שלה. וזוה טעם למה שביארנו
בענין דרוש התפילין כי גם שם נרמזו ב' הנקבות האלו והם בחי'
קשר תש"ר כבוד לאה דכתיב ורואית את אחורי שהיא עומד' באחור
עם ז"א בחזיו העליון באחורו ראשו כבוד קשר תש"ר אבל רחל
נרמזה כבוד תש"ר כי היא עומדת תחתיו ולמטה של ז"א מכנגד הלב
ושם ביארנו טעמו של דבר כי רחל שהוא פרטוף גמור יש לה בחי'
תש"י בפרשיות ובבתיס כדמיון ז"א ממש שיש לו תש"ר אבל לאה
שאינה רק אחוריים דאימא אינה רק בחי' קשר דתש"ר שהיא עור
לכד

ובגרות וביאורים: (א) מ"ן דמ"ל כח"י: (ב) ועיין תו"ח דקני' ע"כ ודב"ט דף א' ע"ג שאלה ז': (ג) עפ"י סי"ג מק"ש: (ד) עיין לקמן דרוש ו' ופס"ח סל"ה ס"ג כהנה הטיה המתחלת נ"ח ועי"ג כהנהו וביאורים עלי אות כ"ז: (ה) עיין פ"ח שכ"ג פ"ו: (ו) ל"ס מדרוש ל"טית פ"ג:

האמר מעברו מירצה ופשיה ועלוס נסדר המזיחה מהכל
 להכל דלירה עד עלותם אל הנריאה ומלבישים לכלים הפנימיים
 שלהם השומדים גם בנריאה המלובשים בפרטי פרטוי
 בנריאה כנז"ל :

יבין
 פ"י כללות אמירת היוצר מהוא בנריאה (בשבת דלבי"ע
 דלגי') (ביום א' ושני דלבי"ע דנריאה) (ביום ב' וה'
 דלבי"ע דלירה) (ביום ג' וד' דלבי"ע דפשיה) שהוא בחי'
 שם ס"ג ואל' סד"י ואום ה' ראשונה דאיה סולל הוא
 נרנח"י דשמה :

יבין
 לברר מחלקי הכלים האחר ופנים דפנים ואחר
 ומאורות דנרנח"י דשמה דחיה וגשפה דשמה
 סמח"יחסים לפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה
 סולל דנריאה :

וגם
 מחלקי הכלים הפנימיים האחר ופנים דפנים ואחר
 דפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה סולל
 דלגיות (בשבת דפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי
 נה"י ומצ"ת ומכ"ד וכח דחכמה סולל דלגיות דלבי"ע
 דלגיות) (ביום א' וד' דלגיות דלבי"ע דנריאה) (ביום ב'
 וה' דלגיות דלבי"ע דלירה) (ביום ג' וד' דלגיות דלבי"ע
 דפשיה) דמלכים דו"ן דפרטוי האליות שגפלו לפנימיות
 דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה סולל דנריאה (בשבת
 דפרטוי חכמה סולל דנריאה) ומנחי' האורות דנרנח"י
 דשמה דחיה וגשמה דשמה (בשבת דנרנח"י דשמה דנרנח"י
 דחיה דחיה) (ביום א' וו' דחיה דשמה) (ביום ב' וה' דחיה
 דחיה) (ביום ג' וד' דחיה דגשפ) דרפ"ח שגפלו פמהם זה
 פ"י זיווג הכלים הפנימיים דפרטוי תו"כ דבינה סולל
 דלגיות המלובשים בפרטי פרטוי פנימיות דחוטמום דח"כ
 דבינה סולל דנריאה וגם פ"י ייחיון וכלים הפנימיים דמחין
 דו"ן סידרו גם הם לכבר כנז"ל וע"י היווג הנכר מסבירים
 מחלקי הכלים והאורות הנכר ואז מתשלים האורות הכלים
 הפנימיים והאמלטיים והחוטמום דפרטוי האליות דמחין
 דו"ן עם הבירורין הגו' שנבררו מבי"ע ועלוס מהכל להכל
 דשכפה היכלות הפתחמים דו"ן דנריאה עד עלותם אל
 היכל אהבה ובהיותם שם בהיכל אהבה הח' נטויו לקרות
 ק"ש שהיא מ"ע דאורייתא בדיבור שהוא דיבור יואר חמור
 מדבור של הקרבנות והמזירות והיולר כרי שעי"כ יהיה לט
 כח לכבר ולחקן פנימיות וחוטמום דפנימיות דנריאה וכל
 בחי' מאלו יש מחין דחוטמום ופנימיות כנ"ל והם מחין דאחר
 והפנים כהיכלות לאל וגם כחב"ד דפנימיות דחוטמום דנריאה
 וגם פנימיות דפנימיות דלירה ופשיה :

ועתה

במלת שמע יבין לזווג אום יסו"ח בפרטוי החיטון
דכלים האמלטיים שלהם :

ואח"כ

יבין להמשך לבירורים הח' הכלים נקודת החל'
 הגו' מחין (ע"כ) דיעקה והם כה"ה דמ"ה דב"ן
 לכל קאה דוי"ק (ד) עם נרנח"י דגשפ דרוח דשמה במלת
 שמע כמו שנבאר בע"ה בפרטוי. ואח"כ במלת ישראל יבין
 לזווג אום יסו"ח דפרטוי האמלטי ופנימיות דכלים האמלטיים
 שלהם ולהמשך לז"ל ולחלקי הבירורים הפנימיים שלו מחין
 דיעקה והם ח"ה דמ"ה דב"ן לכל קאה מו"ק עם (ה) החב"ד
 נרנח"י ונרנח"י דרוח דשמה כפי זמן הק"ש יהיה כמו דג"ח
 שנבאר בע"ה בפרטוי :

אח"כ

ב"י חיטות ה' אלהיט ה' יבין להמשך מן יח"י
 דפ"כ דחב"ד דמוחא סמימאה דל"א מחין לז"א
 ויסו"ח ולדישתיבם כי בהגירו הוי"ה הראשונה יבין להמשך
 מיז"ד דפ"כ דחח"ן דחמה דמוחא סמימאה מוחין דפ"כ
 עם נרנח"י דחיה דחיה דחיה לחח"ן בג"ה דח"י דלגא
 ויש"ם. ובהגירו אלהיט יבין להמשך מה"י ראשונה דפ"כ
 דבג"ה דבינה דמוחא סמימאה מוחין דקס"ח עם נרנח"י
 דשמה דחיה דחיה לחח"ן כנ"ה דת"י דלימא וסבינה. ובהגירו
 הוי"ה הב' יבין להמשך מן וי"ז דפ"כ דח"י דח"י דח"י
 דמוחא סמימאה מחין דפ"כ עם נרנח"י דרוח דחיה דחיה
 לחח"ן בג"ה דח"י דח"י דפרטוי הדשח' דל"א ויסו"ח
 וכמו שנבאר בע"ה היטב יותר בפרטוי. ובאשרו אחר יבין
 להמשך מן ה"י אחרונה דפ"כ דו"ן דמוחא סמימאה מחין
 דהוי"ה ואדנ"י עם נרנח"י דנ"ד דחיה דחיה לחח"ן בג"ה
 דס"י דו"ן לחכרם וליחודם הוי"ה ואדנ"י יבין למסר עלשו
 על

האמר מעברו מירצה ופשיה ועלוס נסדר המזיחה מהכל
 להכל דלירה עד עלותם אל הנריאה ומלבישים לכלים הפנימיים
 שלהם השומדים גם בנריאה המלובשים בפרטי פרטוי
 בנריאה כנז"ל :

יבין

פ"י כללות אמירת היוצר מהוא בנריאה (בשבת דלבי"ע
 דלגי') (ביום א' ושני דלבי"ע דנריאה) (ביום ב' וה'
 דלבי"ע דלירה) (ביום ג' וד' דלבי"ע דפשיה) שהוא בחי'
 שם ס"ג ואל' סד"י ואום ה' ראשונה דאיה סולל הוא
 נרנח"י דשמה :

יבין
 לברר מחלקי הכלים האחר ופנים דפנים ואחר
 ומאורות דנרנח"י דשמה דחיה וגשפה דשמה
 סמח"יחסים לפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה
 סולל דנריאה :

וגם
 מחלקי הכלים הפנימיים האחר ופנים דפנים ואחר
 דפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה סולל
 דלגיות (בשבת דפרטוי פנימיות דחוטמום דפרטוי
 נה"י ומצ"ת ומכ"ד וכח דחכמה סולל דלגיות דלבי"ע
 דלגיות) (ביום א' וד' דלגיות דלבי"ע דנריאה) (ביום ב'
 וה' דלגיות דלבי"ע דלירה) (ביום ג' וד' דלגיות דלבי"ע
 דפשיה) דמלכים דו"ן דפרטוי האליות שגפלו לפנימיות
 דחוטמום דפרטוי תו"כ דבינה סולל דנריאה (בשבת
 דפרטוי חכמה סולל דנריאה) ומנחי' האורות דנרנח"י
 דשמה דחיה וגשמה דשמה (בשבת דנרנח"י דשמה דנרנח"י
 דחיה דחיה) (ביום א' וו' דחיה דשמה) (ביום ב' וה' דחיה
 דחיה) (ביום ג' וד' דחיה דגשפ) דרפ"ח שגפלו פמהם זה
 פ"י זיווג הכלים הפנימיים דפרטוי תו"כ דבינה סולל
 דלגיות המלובשים בפרטי פרטוי פנימיות דחוטמום דח"כ
 דבינה סולל דנריאה וגם פ"י ייחיון וכלים הפנימיים דמחין
 דו"ן סידרו גם הם לכבר כנז"ל וע"י היווג הנכר מסבירים
 מחלקי הכלים והאורות הנכר ואז מתשלים האורות הכלים
 הפנימיים והאמלטיים והחוטמום דפרטוי האליות דמחין
 דו"ן עם הבירורין הגו' שנבררו מבי"ע ועלוס מהכל להכל
 דשכפה היכלות הפתחמים דו"ן דנריאה עד עלותם אל
 היכל אהבה ובהיותם שם בהיכל אהבה הח' נטויו לקרות
 ק"ש שהיא מ"ע דאורייתא בדיבור שהוא דיבור יואר חמור
 מדבור של הקרבנות והמזירות והיולר כרי שעי"כ יהיה לט
 כח לכבר ולחקן פנימיות וחוטמום דפנימיות דנריאה וכל
 בחי' מאלו יש מחין דחוטמום ופנימיות כנ"ל והם מחין דאחר
 והפנים כהיכלות לאל וגם כחב"ד דפנימיות דחוטמום דנריאה
 וגם פנימיות דפנימיות דלירה ופשיה :

(מ"י ע"א) **וגם** (ה) פנימיות וחוטמום דפנימיות ופנימיות
 וחוטמום דחוטמום דלגי' והוא כי פנה

פ"י קיום מ"ע דאחירת הק"ש יבין לכבר מחלקי הכלים
 דאחר ופנים דפנים ואחר ומאורות דנרנח"י דשמה דחיה
 וגשמה דשמה סמח"יחסים לפרטוי פנימיות וחוטמום דפנימיות
 (וכחב"ד דפנימיות דחוטמום) דפרטוי תו"כ דבינה סולל
 דנריאה וגם מחלקי הכלים האורות דפרטוי פנימיות דפנימיות
 דפרטוי תו"כ דבינה סולל דנריאה ופשיה וגם מחלקי הכלים
 הפנימיים דשחרית והאמלטיים דמחה דאחר ופנים דפנים
 דאחר דפרטוי פנימיות וחוטמום דפנימיות ופנימיות דחוטמום
 דפרטוי תו"כ דבינה סולל דנריאה (בשבת דפרטוי פנימיות
 וחוטמום דפנימיות וחוטמום דחוטמום דפרטוי) (ה"י
 דלחש דשחרית) (ומנ"ה דחורה) (ומכ"ד דלחש דמוסף) (וכח
 דחורה) דפרטוי חכמה סולל דלגי' דלבי"ע דלגי' ופרטוי
 (נה"י דלחש דמנחה) (ומצ"ם דחורה דפרטוי דיקאח דמוחא

הנדרות וביאוריהם (א) מוח דף ק"ח פ"א : (ג) שים דף פ' פ"א : (ד) שים דף ק"ח פ"א : (ה) מנח"י דנח"י ונח"י
 ש"ן נסוד ספ"ג נק"ש יו"ג :
 14 י"ד

בכחינת מוחין כסוד הראוי לו פס מנח"י דיחידים. ואח"כ
 מזדווגים פתיח ומקב"י ומתקנים הביורורים דחלונות
 ודפנימיות דא"ל דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס
 ובין כסוד הראוי לאריך אנפין כידוע דהייט ימין ושאל חס
 בפרטי כל ספירה דימין ושאל פנים ואחר ונמשכים לו
 בכחינת מוחין פס נרנח"י דיחידים מלובשים כללם הנמשך
 מהביורורים דפתיק שנתקטו ונמשכו לו בכחינת מוחין מלובשים
 כללם הנמשך מכל הפרלופים שעליו ואח"כ מזדווגים א"ל
 וטוקב"ה ומתקנים את הביורורים דחלונות ופנימיות דא"ל
 ויספ"ה דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס ובין
 כסוד הראוי לא"ל וספ"ה כידוע ונמשכין להם בכחינת
 מוחין פס נרנח"י דהיא ונשמה מלובשים כללם הנמשך
 מהביורורים דא"ל שנתקטו ונמשכו לו בכחי' מוחין תוך ללם
 הנמשך לו ממוחין דפתיק המלובשים תוך ללמי כל
 הפרלופים שעליו :

אח"כ יכון להפלות את סרין פרקין אמלפיים דמ"ס
 דחלונות דחלונות דפתיק המלובשים תוך ט"ה
 דחלונות דחלונות דא"ל להלביש את הסרין פרקין פילאין
 דמ"ס דליה שכתוך חג"ה דא"ל ולהפלות חסוד וגבורה
 דחלונות חג"ה דא"ל להלביש על הסרין פרקי אמלפיים
 דמ"ס חס' דפתיק ולהפלות את חס' שלישי הפלופים דמ"ס
 דא"ל על הסוד דפתיק ולהפלות את חס' דא"ל להלביש
 את חסוד וגבורה דא"ל שלישי הפתוח דמ"ס דא"ל על ב' שלישי
 הפלופים דמ"ס שלו והיסוד דא"ל על שלישי הפתוח דמ"ס
 והמל' דא"ל על יסוד חס' דא"ל ועל הגה"ס חס' דא"ל
 מלבישים הביורורים דחג"ה דפרלופי חלונות דחלונות דח"כ
 דבינה דא"ל וביורוי הגה"י דא"ל על החג"ס כסוד דא"ל
 וביורוי המלכות על היסוד (ע"ב) ופליהם הלבישו א"ל וספ"ה
 ואח"כ נסדק יסוד דפתיק ומתגלים החסדים שטו ונכלל אבא
 פס י"ס ונעשו פרלופ' ח' ואמא ותבונה פרלופ' אחד כטדע .
 יטוין לזוג דנשיקין דחך ונרין דא"ל כידוע ולהפתיך דסיפה
 דרך פנימיות ליסוד שטו ומשס למלטו בזוג ולפרצ דסיפת
 פס הביורורים חו"ן ונחנים חג"ס באבא וחג"ס באמא
 ולזוג א"ל ולהפתיך טולם לאמא ומזדווגים א"ל לגמור
 פיקון הביורורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס ובין
 חו"ן וכסוד הראוי להם כידוע וממשיכין אותם לחלונות
 דחלונות דח"כ דבינה דח"כ בכחי' מוחין דפיבור
 וניקה ומוחין מלובשים כללם הנמשך מהביורורים דא"ל
 ויספ"ה שנתקטו ונמשכו להם בכחי' מוחין תוך ללם דמוחין
 דא"ל תוך ללם דמוחין דפתיק תוך ללמי כל הפרלופים שעליו :

אח"כ יטוין לכלול ולהפלות את הגה"י ומלטו דפנימיות
 דח"כ דבינה דא"ל להלביש את החג"ה שלו
 והחג"ה לחב"ד דליה ועל הגה"ס חס' דא"ל מלבישים
 ביורוי המלכים דחג"ס דפרלופי חלונות דפנימיות דח"כ
 דבינה חו"ן וביורוי הגה"ס על החג"ה חס' . וביורוי
 החג"ה ונה"ס דפרלופי פנימיות דפנימיות דח"כ דבינה חו"ן
 על חג"ה ונה"ס דפתיק המלובשים תוך ז' סיקוין נלגלמא
 דא"ל :

ויבין לזוג את החב"ד כג"ל דא"ל ולהפתיך דסיפת
 מעורבת

על ק"ה ולקבל ארבע מיתות ולהפלות שרשי נרנח"י שנו אל
 טוקב"ה ח"ל ולהמשך לה ולביורורים מכתר וחממה דתבונה
 את הג' יודין ואל"ף דמ"ג שהם כחספס חסוד אל ולהמתיק
 נהס את הא"ף דינים שהם הביורורים ח' מלכים ח"ל ואת
 הא"ף דינים שהם הביורורים ח' מלכים הנוקבא ויכוין
 לפעליות (ח) נשמת הנוקבא ח"ל דאלינות דכל פרע והם המוחין
 דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה שנמשכו בחלת שמת עם האורות
 והכלים הפנימיים והאמלפיים והחלונות דפרלופי האלינות
 דמוחין חו"ן ונרנח"י שלו עם חלקי הביורורים דכלים ואורות
 דדפ"ה דאחור ופנים דאחור דפנימיות ודחלונות דפנימיות
 ופנימיות וחלו' דחלו' דח"כ דבינה ככולל דאלינות דכל פרע
 אל חו"ל דאלינות וכפי גודל וריבוי הביורור של הכלים והאורות
 חס' שעלו וכפי הזמן חכית המכוין כך יתן כח בזו"ן דכל
 פרע לברר מחלקי ביורוי א"ל ויספ"ה ומחלקי ביורוי
 האחרים ההם דא"ל ויספ"ה חו"ן ההם והם החלקים
 הנגישים והמתייחסים לביורוי הכלים והאורות דרפ"ה ההם
 שעלו והם החלקים שבהם מלובשים חלקי האורות המדרגות
 הפלופים דמ"ג ס"ג מ"ה בין שגארו כאליות מלובשים
 באחרים ההם המתייחסים לכלים ואורות דרפ"ה ההם שעלו
 ואז עולים הכלים ואורות דרפ"ה ונכללים ומתחברים עם
 האורות ההם שלהם ושלמים פ"ב ס"ג מ"ה בין ככל
 מדרגותיהם המתייחסים לחפלה של היום הוא כי הכלים
 והאורות דמלכי חסוד ונלם עולים ונכללים באחרי אבא ויס"ס
 והכלים והאורות דמלכי גבורה והאז עולים ונכללים באחרי
 אמא ותבונה והכלים והאורות דמלכי דעה וס"ס ויסוד ומלכות
 עולים ונכללים באחרי נה"י דא"ל (ואז עולים האחרים
 למקומם אח"ך יכוין לפלות חו"ן) ואז יתן כח בא"ל ויספ"ה
 לברר מחלקי ביורוי א"ל ומחלקי אחרי הגה"י שלו ואז יכוין
 להפלות נשמת חו"ן והם המוחין דנרנח"י דרוח (ב) שנמשכו
 להם בשמח ישראל ועולים עם נשמת יסוד דא"ל שדבינה
 ח"ל ועם כל ביורוי הכלים והאורות דרפ"ה ונרנח"י שלו
 וחלקי ביורוי א"ל ויספ"ה וביורוי האחרים שלהם (עד
 א"ל ואז נתן כח בא"ל) ועולים ומכררים מחלקי ביורוי
 (כ"ד ע"א) א"ל ומאחורי נה"י שלו ועולים הביורורים דא"ל
 ויספ"ה וביורוי אחריהם ונכללים תוך ביורוי א"ל ואחרים
 שלי (ואז עולים א"ל עם כל הביורורים עד א"ל ואז עולה
 א"ל עם פלמות א"ל) כל הביורורים עם נשמת א"ל וביורוי
 שלו ומכררים מחלקי פתיק כי כל העשר נקודות של היום
 הוא עדיין לריכס תיקון כי טולם ילאו חסדים וכלתי תיקון
 וכולם לריכס תיקון ועולים הביורורים דא"ל עם ביורוי אחורוי
 ונכללים תוך ביורוי פתיק ואז עולים כל הביורורים עם נשמת
 פתיק לעשר שרשים שלהם שנמל' דעקודים ומשס לנב"י
 דעקודים ומשס לחג"ה ומשס לחב"ד ומשס לשרשי הנקודות
 שכפנימיות החסוד דא"ק שפל נבי הפרסא ואז מחשוררים
 חלקי סנת"ל דמ"ס ובין דפנימיות המתייחסים לביורורים
 שהם דא"ק ועולים עם חלקי נה"ל דמ"ג וס"ג דפנימיים
 למין לטעמיים דמ"ג ס"ג הפנימיים ואז מזדווגים ע"ב וס"ג
 ומולחים מהמלח חלקי חלונות סנת"ל דמ"ס המתייחסים
 לכל שרשי אותם הביורורים דכל נקודה ומהענינים חזרים
 ללאח סנת"ל דבין ונקודות דמ"ג עם השלום התשעה ספירות
 העליונות דכל פרט ומתחברים אורות וכלים דמ"ה עם אורות
 וכלים דבין ויורדים דרך אח"פ ומתגלים מסיבור דא"ק ולמטה
 ופ"י הזוג העליון הוא נתקטו הביורורים דפנימיות ודחלונות
 דפתיק דכל נקודה ומתחברו הכלים והאורות דמ"ס ובין
 כסוד הראוי דהיינו פנים ואחור פנים דמ"ה מלד זה ופנים
 דבין מלד זה חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד
 ספירה דפנים ואחור וימין ושאל שלו וירדו מלובשים כללם
 הנמשך לו מפרלופים העליונים שעלו ונתלבשו בכל פרלופי

הגהות וביאורים (ה) סין ט"ס דף כ' פ"א : (ג) ט"ס דף ק"ה פ"א ד"ס חסוד כסוד מ"ס ו"ל :

סידור תפלה להרש"ש

דגופא בגופא.

שמע יחוד ה הו יה גי' ייאיי דס"ג יאההויהה זיווג חילוי דלוי"א

ע"ב דט"ב מל' דחסד	מדריגה שביעית	יאההויהה בכתר
צירורי צ"ן דט"י ואבא	יוד הי ויו הי	יאהלוההים במכ"ד
וז"א	מדריגה חמישית וו'	

ע"ב דס"ג מל' דגבורה	יוד הי ואו הי	יאהדונהי בז"ת
צירורי צ"ן דנוק' דעתיק	יוד הי ואו הי	גי' ג"ר
ואימא ונוק' דז"א הכולל	מדריגה ג' וו'	

ע"ב דמ"ה מל' דתנה"י	יהוה
צירורי צ"ן דא"א	יוד הא ואו הא
ויש"ס ויעקב	מדריגה ב' שיהא ד'

ע"ב דצ"ן מל' דמל'	י יה יהו יהוה	ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלו
צירורי צ"ן דנוק'	מדריגה ז' פנים דמל'	הרפ"ח עם פנים דמל' שס
דא"א ותבונה ורחל	יוד הה וו הה	צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דאימא.

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה	גי' ע' מיסוד דאימא.
מבינה דאימא	מוז'ת דאימא
נשמה וד ה וו ה	יוד הי ואו הי גי' ע

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דאי'	חיה דנרנח"י	נשמ' דנרנח"י
עם מוחין פנימים דעיבור דל' דל' ול' דללס שהס ג'	דנפש דנ"ר	דנפש דנ"ר
אלהים עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין בהס	דנשמה	דנשמה
שהס ג' אהי"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות	אהי"ה	אהי"ה
ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר	יהוה	יהוה
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.	אלהים	אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנז' הכלול' בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה :

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתבו' לת"ת	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דתבו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.	דנפש דנ"ר דנשמה
	אהי"ה ויהוה ויהוה ויהוה
	אלהים
	ישראל

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוף ו"ק דיס"ס
 עם מקיפי ה"ר"מ המלוכזים בהם עם המוחין דיניקה המלוכזים
 בהם שהם י"ה דאלהים דיודין בהכאה גי' ש' מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים
 דהסי"ן בהכאה גי' ר' מקיף דצינה. וי"ה דאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הגרנח"י והמקיפים המלוכזים
 בהם שהם ט' אהי"ה וט' היות וגקודתם כידוע שהם חיות וגשמות וחיות וגשמו'
 דרוחות דגרנח"י דנח"י ודגרנח"י דרות דרות דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דגרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

נשמה דגרנח"י דנח"י
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דגרנח"י
 דנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

חיה דגרנח"י דנח"י
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

נשמה דגרנח"י דרוח
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דגרנח"י
 דרוח דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

חיה דגרנח"י דרוח
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

צינה

חכמה

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 ה ה ה ה ה

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 ה י ה י

חסדים
 יוד הא
 גבורות
 י ה
 גי' אל"י

גי' ש'

מוחין מקיפים דל"מ דל"ס דו"ק דיס"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוף'
 ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"צ דצינה דז"א. וזר"ח גם דכתר :
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתצו' להעלותו לס'ת דתצו'. ומלטננת
 העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

סידור תפלה להרש"ש

דערבית

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרלו' ו"ק דיס"ס עם מוחין פנימים דל' דללס המלוזשים זהם עם מוחין פנימים דיניקה המלוזשים זהם שהם אלהים דיודין וריצוע אלהים פשוט שהם גי' ש"ך והם מוחין דחו"ג, ואותיות דריצוע אלהים מלא שהם מ"א אותיות גי' אר"י והם מוחין דחו"ג עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוזשים זהם שהם ד' אהי"ה וד' הוי"ת ונקודותיהם כידוע, שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרומות דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

חיה דנרנח"י דנפש	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י	נשמה דנרנח"י דנפש
דרוח דנשמה	דנפש דרוח דנשמה	דרוח דנשמה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָהוּ יְהוָהוּ	יְהוָה

חכמה	אֵלֶּף לַמֶּדֶה יֵי יוֹד מֶם	צניח	א אֵלֶּף אֱלֹהִי אֱלֹהִים
גי' ש		גי' ר	

ח"ג דדעת

אֵלֶּף. אֵלֶּף לַמֶּדֶה. אֵלֶּף לַמֶּדֶה יֵי יוֹד ,
 אֵלֶּף לַמֶּדֶה יֵי יוֹד מֶם
 גי' אר"י

מוחין פנימים דיניקה דל' דללס דו"ק דיס"ס. לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרלו' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דצניח דז"א :

יכוין לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד התצונה ולהעלותו לת"ת דתצונה ומלטנת העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמ"ס דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמ"ס דא"א מין"ך דע"ב דא"א וקס"א לאימא מך"י דע"ב דא"א מצג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעת מן"ך דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה ומאח"פ דא"ק לעתיק וכן מזה לזה עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלופים לעלות מ"ן כל פר' לפרלו' שלמעלה ממנו כדי שיזדווגו כל הפרלופים הנז' במלת אחד להמשיך. מוחין דגדלות לפרלו' שלמטה מהם :

אלהינו

אימא

מק"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אהיה

יהוה

אלף הי יוד הי

לכג"ה דא"א וי"ססו"ת

יהוה אלהינו

דעת

מק"י דע"ב דד"י דמ"ס

דא"א

אהיה

יהוה

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי

לד"י דא"א וי"ססו"ת

יהוה אלהינו

אבא

מק"י דע"ב דח"ן דמ"ס

דא"א

אהיה

יהוה

יוד הי ויו הי

לחח"ן דא"א וי"ססו"ת

יכוין לסלק האור שצפ"ת
אמל' דנלח דתבו' ולהעלו'
לת"ת דידה ועי"כ מלטנן
הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א

יכוין לסלק האור שצפ"ת
דהוד דתבונה ולהעלותו
לת"ת דידה ועי"כ מלטנן
הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א

יכוין לסלק האור שצפ"ת
דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת
דידה ועי"כ מלטנן הפרק
הגז' ללור' חסד דז"א.

ביוצר

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שצגולגלתא דא"א
ומשם למזל ח' כולר חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל י"ג :

יוד הי ויו הי

יהוה ה"ח יהוה

יהוה

יהוה יהוה

יוד אלף הי ויו הי יוד הי ויו הי ויזווגו הכ' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל
לכחצ"ד (* דאבא

בק"ש דערצית יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

אהיה

יהוה יהוה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יהוה

יכוין לדבק ולקשר
שלו עם חיה של
הלדיק לעורר מ"ד
דאבא.

(**) יכוין לזווג את א"א והיא מעלה
מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק
וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד
ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י
שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.

יכוין לדבק ולקשר חיה
שלו עם חיה של
הלדיק לעורר מ"ד
דאבא.

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
(**) נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונ"ח כ"כ יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נוקביה
 לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם אדני
 אחדות גמורה **יאהדונהי**

ימסור נפשו עק"ה
 ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
 הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
 ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב
 ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
 הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
 ולהמשי' לה **יאי דס"ג דאותיו' מכתר**

ימסור נפשו עק"ה
 בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
 שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
 הרג **וני** יוד הא ואו הא
 ומנק **היה** יוד הה וו הה

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
 דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
 הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
 ייה יהו יהוה רפ"ח
 ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
 עם לאה **יאהדונהי**

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
 דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
 מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
 דו"ק לזו"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
 אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
 שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
 היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
 הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים
 יכוין

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

יאהדונהי
 לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
 גם יכוין לסלק האור שבפרק
 אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
 לת"ת דידה ומלטנן הפרק הנז'
 ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה לחרש"ש

כ"ט	כ"ח
אלהים יהוה אלהים אלהים יהוה אדני	אלהים יהוה אלהים אלהים יהוה אדני
יוד היוויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.	

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגרוק"י שבהם ומקיפי' כנ"ל :

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

צינא

חכמה

הה הה הה הה הה	הי הי הי הי הי
הה הה הה הה הה	הי הי הי הי הי
הה הה הה הה הה	הי הי הי הי הי
הה הה	הי הי

גבורות מסדים
יוד הא
למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגרוק"י שבהם ומקיפי' כנ"ל.

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ	יְהוָהנוּ

צינא

חכמה

אלף למד הי יוד ממ   א אל אלה אלהי אלהים

אלף, אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד
אלף למד הי יוד ממ
למ"ן לאו"א

סידור תפילה להרש"ש

הוה יוד יוד יהה הא הי וו ואו ואו. הה הא הי.
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם זמן מצררים מצירורי או"א שגפלו במקום זמן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יצברו מצירורי אחוריים דא"א שגפלו במקום. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מצירורי עי"ו שגפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הצירורים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איההיורה

יוד הי ויו הי
יאההיורה

ומוליאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום הי"ס דצ"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לצירורים הגז' ונמשכים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איההיורה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחב"ד דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איההיורה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דחכמה הגז' (ציולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איההיורה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

איההיורה

ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (ציולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"א) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איההיורה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"א שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איההיורה

ולהמשיך

קריאת שמע

לה

שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל', וצ'
הוא בערך הכולל, שהו"ק נקרא צ' ול', והנה"י
שבהם הם צ' דל' וצ' דצ', אבל בזו הצ' עצמה
יש בה צלם שלם מצד התכונה וצלם שלם מצד
היש"ם בנו"ל סב.

מ. בה' אלהינו ה' כתב הרב בדרוש ה' ו', דבי"ם
דמוחא סתימאה יש הוי"ה א' דיודי"ן,

ומיה"ו נמשך הוי"ה ואהי"ה דיודי"ן וע"ב ס"ג
לאו"א ודעת, ומה' אחרונה נמשך לזו"ן במלת
אחד. ובנהר שלום דף מ"ג ע"ב [בנדר"מ דף כ"ז
ע"ב] כתוב דמיו"ד דהוי"ה רחכמה דמוחא
סתימאה נמשך הוי"ה דיודי"ן לג' קוי אבא ויש"ם,
ומכינה דמוחא סתימאה ה"י דהוי"ה נמשך אהי"ה
דיודי"ן לג' קוי אימא ותכונה, ומדעת דמוחא
סתימאה וי"ו דהוי"ה [מוחין דע"ב] לג' קוי תו"ג
דדעות דאו"א ויש"סות, ומה"י אחרונה מזו"ן
דמוחא סתימאה נמשך הוי"ה אדנ"י לזו"ן. הנה
לפי דבריו אלה פרצופי הדעות הם פרצוף הרוח,
הדעת שבד' פרצופים **שמול הי"ג משפיע בהם**,
וע"י מודווגים או"א כנוכר בדרוש הדעת וז"ל,

1134547

ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש
בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת
ישראל, הוא מחו"ג ראבא הנו' שהם חב"ד חג"ת
דו"ק דיש"סות שיש בהם צלם דתכונה וצלם
דיש"ם, ובחינות אלו יש בהם בחינת ל"מ ובחינת
צ', וכל ק"ש נכנס בה ס"א בחינה א' מהם כנודע.
וכער"ז במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק
דיש"סות, ויש בהם צ' ול"מ דתכונה וצ' ול"מ
דיש"ם, ונכנס בה א' מבחינות אלו כפי הק"ש
ההיא כסדר ז"א. אבל שמות המוחין שלה כולם
שויים ג' אלהי"ם, ולא כמו הז"א ששמותיהם
מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוק'
ופרק א' דשער הירח שמוכח שמוחין דיניקה דנוק'
הם ב' אלהי"ם מלאים כאלפי"ן וההי"ן בחו"ב
ואלהי"ם פשוט בדעתה. ואין לומר דהתם מיירי
במוחין דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י
אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה [הוא] ע"י ז"א
כדכתב בפ"ח דק"ש שעל המטה. ואם יש לחלק
הוא בין כשהמשכה היא לבריאה, ובין כשהיא
עומדת באצילות כדמוכח שם, וצ"ע. ואעפ"י

סא. נ"ל צ"ל בו במקום בה.

סב. שד"ה: נמצינו למדים מדברי המחבר ז"ל כי כב' תיבות שמע ישראל אנו ממשיכים לזו"ן מוחין שלמים
דיניקה מו"ק דיש"סות, כי בתיבת שמע אנו ממשיכים נה"י דחג"ת ונה"י דנה"י, ובישראל אנו ממשיכים
חב"ד חג"ת דחג"ת וחב"ד חג"ת דנה"י, וכמו שבז"א נכנס צלם שלם מיש"ם וכן מתכונה, ובכל ק"ש נכנס
בחינה אחת מהם ר"ל או צ' או ל"מ, כי בק"ש דקרבות נכנס בו"א ל"מ דתכונה, והצ' דתכונה אינו חסר
לעולם כמ"ש רו"ל, וגם נכנס הצ' דיש"ם, ובק"ש דיוצר נכנס הל"מ דיש"ם, ובק"ש דערבית כבר יש בו
צלם דתכונה ועתה אנו ממשיכים בו הצ' דיש"ם... כן הוא ממש בתיבת שמע שצריך לכוין כמו בתיבת
ישראל, כי בתיבת שמע דקרבות נכנס בנוק' הל"מ דתכונה והצ' דיש"ם וכן ה"ה בתיבת שמע דק"ש
דיוצר וה"ה כערבית כמו בתיבת ישראל ממש, אלא שההפרש הוא שבתיבת ישראל הכוונה היא בחב"ד
וחג"ת דחג"ת וחב"ד וחג"ת דנה"י ובמילת שמע הכוונה תהיה בנה"י דחג"ת ובנה"י דנה"י. ומ"ש בסידור
מודה"ש זיע"א בכונת שמע הוא בדרך כלל. גם בשמות המוחין יש הפרש, כי בתיבת ישראל שמות
המוחין הם מחולקין כמ"ש בסידור, אמנם בשמע כולם הם שמות אלקים כמ"ש הרב המחבר ז"ל ודוק.
גם בהמשכת הנרנח"י צריך לכוין בשמע במ' אהי"ה ובמ' הוי"ת המנוקדות, אלא שהכא בשמע צריך
לכוין בנרנח"י דרוח דנפש דנשמה, ובצ' דיש"ם דנפש דנשמה ובמ"ה ובב"ן כמ"ש בסידור בתיבת
ישראל ודוק. ועיין בנה"ש דפוס ירושת"ו דשנת תרכ"ו דף כ"א ע"ב בסופו [בנדר"מ דף כ"ז ע"ב] ובדף
י"ג ע"ג [בנדר"מ דף י"ז ע"ד] שכ"כ בהדיא (מכת"י).

כשאנו אומרים שמזדווגים או"א ע"י הדעת הוא ע"י דעת שבו שבפרצוף אבא עצמו וכו'. ובה

יהיה דומה בדומה מחו"ב דמו"ם לאו"א שהם חו"ב, ומהדעת דמו"ם לדעותיהם, ומו"ק לזו"ן שהם ו"ק. אבל התחלקות ההוי"ה ב"ם דמו"ם

לא א"ש, דה' אחרונה בו"ק זה לא מצינו. ובסידור כתוב בסדר זה, מיו"ד דהוי"ה [ד]חח"ן דמו"ם לחח"ן דאו"א וישסו"ת הוי"ה דיודי"ן, ומה"י דהוי"ה [ד]בג"ה דמו"ם לבג"ה דאו"א וישסו"ת אהי"ה דיודי"ן, ומדת"י רחסדים ו"ו דהוי"ה לדת"י דאו"א וישסו"ת ע"ב ס"ג, ומדת"י דגבורות ה"י אחרונה לזו"ן נרנח"י דנ"ר ו' הוי"ת ו' אהי"ה.

וסדר זה יותר נכון בהתחלקות ההוי"ה במו"ם, כי י"ם דמו"ם נכללים בג"ם חב"ד הכלולים במו"ם כנודע, וחו"ג דדעת הם ו"ה דהוי"ה. אבל

ההמשכה למטה אינו דומה בדומה דמי"ה הם לחח"ן ובג"ה דאו"א וישסו"ת, ודת"י רחסדים לדת"י דאו"א וישסו"ת, ודת"י דגבורות לזו"ן.

ומהראוי היה דחו"ג יהיו מאירים בזו"ן שהם דבחי' ו"ק דמו"ם. ועוד דלפי דבריו דהוי"ה דיודי"ן הנמשכת מיו"ד דהוי"ה דמו"ם נמשכה אף לחח"ן

דאימא ותבונה, וממ"ש הרב בדרוש ו' לא משמע הכי, שכתב זו"ל, אח"כ תכוין בסוד הורדת הטיפה

[של] הזווג מן אבא לאימא והיא הוי"ה א' דיודי"ן וכח זה נמשך אליה מן א"א כנ"ל ע"כ. וזווג אבא עם אימא הנעשה במלת אחד הוא זווג אבא ויש"ם עם אימא ותבונה, וא"כ הוי"ה דיודי"ן הנמשכה מיו"ד דא"א היא לג' קוי אבא ויש"ם כמ"ש בנה"ש.

ולענין הכוונה נלע"ד שאחזו מזה וגם מזה, שהתחלקות ההוי"ה הוא כמ"ש בסידור, וההמשכה למטה כמ"ש בנה"ש, וזה קרוב לפשט דברי הרב, וק"ל.

מא. מ"ש בסידור קודם מלת אחד ביום יכוין להמשך טיפת ה"ח וע"ב מעיטרא דחסדים לחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א ומשם למזלות ומשם לכחב"ד דאבא, ובאחד יכוין

להמשיכם ליסוד דאבא ומיסוד דאבא ליסוד דאימא, וזהו ע"ב של תיבות בחי' חיה כי הכלי

הוא בחי' נר"ן. הבנת הדברים כי המשכה זו לאו"א* י"א ע"ד הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נזדווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו, וגם

ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנ"ק הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קד"ם, ועתה בק"ש דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד, וממשך לאימא

טיפת ע"ב דתיבות, וזווג זו"ן דהולדה בנפילת אפים. ועיין בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל ובדרוש הלילה ובסי' ע"ז להרב דוד מג'אר ז"ל בכ"י. וכן

מ"ש בק"ש שעה"מ בה' אלהינו ה' להוריד ה"ג וג' ע"ב דרי"ו אותיות לכחב"ד דאבא ואח"כ באחד נותנם לאימא בסוד הכלי, הם לפרצוף או"א

הכוללים דכ"ד שעות, ושאר המשכות וזווגים הנזכרים כאן והתם הם לאו"א וזו"ן דפרטים דאותו זמן. והוכרתי לכאן זה לפי שראיתי למי שרצה

לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן, ודקדק כן ממ"ש הרב בדרוש ה' ובדרוש ו' דק"ש זו"ל [בדף כ"ד ע"ג], אח"כ תכוין בסוד

הורדת הטפה של הזווג מאבא לאימא ושהטיפה ההיא היא הוי"ה א' דיודי"ן דע"ב וכו'. ואני אומר

דמשם תיובתיה, דסיים וכתב דכח זה דהוי"ה דיודי"ן נמשך אליו מן א"א כנ"ל, וזה מש"ל שנמשך מיו"ד דהוי"ה דיודי"ן דבמו"ם, ולא מחסד דעתיק

המלוכש בכתר דא"א, דשורש הקדמה זו היא בדרוש ויעבור פרק א' והיא שורש הטפה זווג דהולדה דאו"א וזו"ן הכוללים. ועוד ממה שכתוב

בסידור ביום יכוין וכו', נראה כן דלפי דבריו כל כוונת המשכת כל הק"ש אף דלילה כן, אלא ודאי כמ"ש.

ומ"ש שההמשכה מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י וכו', הוא שכל המשכת טיפת הזווג הוא מדעת דאותו פרצוף. אך מ"ש בק"ש שעה"מ בהמשכת הטיפה מגבורות דדעת לגבורות דע"י המלוכש תוך מו"ם ומשם למזלות וכו', דבר זה

שערי עניני תפילה רחמים טו

דו"ק דחצ"ד דהג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א, נמלא ממשכיכס לז"א מספר עסמ"צ וקס"א קנ"ג קנ"א, וכתב הרב צט"ח ד' אותיות פשוט צט"ס דכתר ומלא צט"ס דחכמה, ומלא דמלא צט"ס דצינה והמספר צמלכות דכל אחד כלומר מספר הפשוט צמלכות דכתר ומספר המלא צמלכות דחכמה, וכן מלכות דצינה, נמלא כשאלו ממשכיכס לז"א לריך להמשיך לו אותיות עסמ"צ וכשאלו ממשכיכס למלכות ממשכיכס מספר כולד עתה אלו ממשכיכס מספר עסמ"צ לז"א, ועוד כתוב להמשיך מ"צ דע"צ ומילויין לפניס דט"ס דכח"צ דחצ"ן דהג"ת וכו' דז"א נמלא המשכנו מ"צ דאותיות לפניס דט"ס דז"א, ומספר דמ"צ אימתו המשכנו לנוקבא דז"א, ל"ל, ה' יע"א:

ת' מה שכתב עסמ"צ וקס"א קמ"ג קנ"א וג' מ"צ ומילויין, הוא כונתו לטעות מספר צרוך, צרוך עם ד' אותיות יעלו רל"צ, ג' מ"צ ומילויין יעלו מספר צרוך, אבל האמת כשהמשכנו עסמ"צ, אותיות ומספר המשכנו, הוא לוקח אותיות והמספר נותן לנוקבא, וגם ג' מ"צ ומילויין נמשכים אותיות ומספר הוא לוקח אותיות והמספר למלכות, מר' שד"ה:

נר) ש' כתוב בסדור צכונת מטביע הצרכה צמלת השם, יכוין להמשיך ממלכות דזוג הפנימי דחצ"ד דהג"ת דאימא ותצונה ללס דמוחין דעסמ"צ וכו' ע"י חצ"ד דהג"ת דז"א ודח"כ יכוין להמשיך לחצ"ן צג"ה דת"י דר"ק דחצ"ד דהג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א, נמלא בהמשכה לר"ק דחצ"ד דהג"ת, הלאה הוא לר"ק דחצ"ד דהג"ת המשכנו מוחין, ולחצ"ד דחצ"ד דהג"ת אימתו המשכנו מוחין ל"ל, ה' יע"א:

ת' פרי חצ"ד דהג"ת הוא ר"ק צומן שצאים מוחין נפרי חצ"ד נכנסין בכל פרי שהוא ר"ק אחר החלקות הפרקין נעשה פרי שליס ונכנסין המוחין ונעשים חצ"ד חג"ת נכ"י, נמלא כשצאים המוחין לר"ק צאים ג"כ לחצ"ד ונעשו פרלופ שליס, זה התירוק מר' שאלו דוויך הי"ו:

נר) ש' כתב הרב צסדור צכונת ק"ש צמלת ה' אלקינו ה' צהש הראשון יכוין להמשיך מו"ד דע"צ דחצ"ן דמח"ס דא"א ע"צ לחצ"ן דא"א וישסו"ת וכו', צאלקינו מבי ראשונה דצג"ה דא"א קס"א לצג"ה דא"א וישסו"ת וכן השם השני לדת"י דא"א וישסו"ת הלאה הוא אצא הוא צימין אמא צשמאל ישסו"ת צאמלע כולד כשמושכים שם ע"צ לחצ"ן דשלשה כלומר א"א וישסו"ת, וכשמושכים קס"א לצג"ה דשלשה וכן דת"י גלשה, אצא כולו צימין חצ"ן צג"ה דת"י כולו צימין וכן אמא חצ"ן צג"ה דת"י שלה כולה צשמאל כולד יצוא חצ"ן דשלשה וצג"ה דשלשה ודת"י דשלשה ל"ל, ה' יע"א:

ת' מה שכתב חצ"ן דא"א וישסו"ת וצג"ה דא"א וישסו"ת העומדים צשוק **צעוצי** אמא מלצשת לאצא וישסו"ת מלצשים לאימא צשוק וכן חצ"ן שלהם יחד וצג"ה שלהם יחד ודת"י שלהם יחד, כשנמשכו ע"צ לחצ"ן בשלשה המלצשים זע"ז צשוק וכן צג"ה וכן דת"י וזה התירוק מר' אצרהס סליס, וגם תירוק שני א"א וישסו"ת כשהס שמנה פרלופים כך ועלה, ה' יע"א:

הרב אברהם עדס

נר) ש' כתב הרב צשה"כ דרוש ה' דתפילין ד' י' ע"א ד"ה ובהנה וכו', וגם ע"י הצרכה של להגיה תפילין ואז נעשיק צה צחי תפילין אז מתקנה

שערי עיני ק"ש דיוצר רחמים כא

כטוּב ללֹדֵךְ מוֹחֵן דַּקְטוּתָּהּ וְעֵץ כֶּחֶץ כֶּרֶב
שִׁכּוּחַ לַעֲוֹן בּוֹשֵׁא :
תשובה נעילס א"ח להמשיך הניחון
לכ"י דיססו"ת אג"א ע"י ליוני
וכרז ש"י רק ש"ה פרקין דנכ"י דאימ"א מלטננין
כונחו בתיבות שמש יכו' נרמזו רק אלו שהרי
צ"ה כחז כו"כ"י כולס מלטננין ולכן יצ"ח
במקומם נכ"י החדשים ועו"ש וכן נכ"י דלכ"ה
יכ"ה כ"ה ליוני שכ"ר כחז הרז צ"ח נדבר
צאימ"א וממ"ה תק"ש ללכ"ה וכ"כ צסידור
ברש"ס בתיבת למ"ן כמו להמשיך סו"ס נכ"י
החדשים דיבסו"ת לתוך כח"ר דנוק ע"ש
מבואר שה"ה בליוני ג"ס צנכ"י די"ס"ס וע"כ
נע"ו נכ"י החדשים וכ"כ להדי"ה בתיבת צלכ"ה
וע"כ צק"ש לריך לבוין בתיבת א"ה להבליס
בליוני צג"ר דנכ"י דאימ"א ונכ"י דלכ"ה אצל
ג"י מוחין דעיבור וניק"ה לא כחז הרז לבוין
צק"ש צבלטננות נכ"י דוי"ק דיבסו"ת ע"כ
מכר"ג שד"ה נר"ו צמוספת ציבור :

א"ה עיין צפתה עינים (ד"ז ע"ג ד"ה וא"ן)
מ"ש צענין ליוני דעיבור וניק"ה וכי"ע"א :

עו' שאלה נודע שצק"ש בלטננות ש"ה
פרקין דנכ"י דתבונה צש"ה
תיבות דפסוק שמש נמלא שבלטננות חכ"ה
קודם המשכת המוחין וק"ש שבו"א הופך מ"ש
צעמידה בתיבת צלכ"ה שאתר שצ"ו המוחין
ליבסו"ת כ"י אז נסחלקין המוחין חיות ואורות
דח"י ת"ת ונכ"י"ס ועולים צח"י בעליון דת"ת
דיבסו"ת וכסדרה מדרש"ה כמ"ש בתיבת צלכ"ה
עכ"פ ל"ל מה נשתנה מל"ז ?

תשובה מה שכתב צק"ש בלטננות הפרקין
קודם ציבורו המוחין זה כמו
צעלמ"א נרמז צש"ה תיבות בלטננות ו"ק דנכ"י
דאימ"א שנקב"ס צז"ח צק"ש אצל עיקר בהלטננות
נע"ה צנכ"י דיבסו"ת כשני"ס שבהם מתלבש
צ דל"ס וז"ה נע"ה אחר שצ"ו המוחין צכחצ"ד
חג"ה דיבסו"ת כ"י ונע"ה מ"ר דל"ס נמלא
דצק"ש נע"ה בליוני ע"ד העמידה צלמורה
צלכ"ה שפע"ה בליוני אחר שצ"ו המוחין
מכר"ג שד"ה יל"ז :

עו' שאלה כתוב ששכ"י (דכ"ז ע"ד)
ו"ל כונת ייחוד ק"ש וכ"י

ואו יכ"י כ"י נמשכן אל ה"ה חיות נכ"ה
צמות הרשעו"ת ש"ה כ"י אלה"ו כ"י כ"ה כ"י
מוחין הרשעו"ת וצבכמל"ו כ"ס חכ"י ל"המלכות
ע"כ ל"ש כ"י לא נמלא מ"ה צסידור בתיבת
אחד כנמשך מצינות הרשעו"ת ש"ה אלה"ו
כ"י ולא נוק"י צלמורה צבכמל"ו וכי"ע"א :

תשובה עיין צש"ס ח"י ט"ל דר"ה כ"י דק"ש
אות ל"ח בהקד"ה בן יבנית צל"ש ונדל"ה
ש"ה ח"י מדבריו כרז ובמ"ש צס"ף הדרוש נזולתי
ועיין ל"ה צל"ה ס"ה וכי"ע"א מהמנו"ה נר"ז :

עו' שאלה כתוב צכ"ר של"ס (דכ"ז ע"ב)
ו"ל ועתה צמל"ה שמש יכוין
ליו"ג ח"ה יבסו"ת צפרל"ף חת"י"ן דכ"י
אמל"טו"ס של"ס ע"כ וק"ש בל"ה צכ"ר של"ס
(ד"ב ע"ב) צכקדמת כדר"ס כ"י כ"י זיו"ג דחיות
העולמות נע"ה ממול"ה בל"ה על יד"ו ואל"ל
לקבל דמצי"ד ולהעלות ע"ס חז"ן לצ"ד וצ"ן
ע"כ א"כ מבואר שזו"ג דחיות שבו"א זיו"ג
דיבסו"ת נע"ה של"ה ע"י וכו"ל כ"כ האמור
כיבוין ליו"ג יבסו"ת :

תשובה נעילס זיו"ג ח"ה דיבסו"ת שה"ה
ללודך חיות העולמות הוא הו"ה
חמיד לא ע"י אצל עכ"ז צק"ש לריך לבוין
לזיו"ג זיו"ג חת"י"ן דיבסו"ת כ"י להמשיך חשלו"ס
מוחין דניק"ה ע"ד כונת כדר"ס שמוזוגים זיו"ג
חג"ה לריך מיה"ן דניק"ה אפילו שכו"ג חד"ר
כרז כחז בן של"ה לריך להעלות מ"ן אצל ללודך
מוחין דניק"ה לריך לזיו"ג יבסו"ת ועיין צש"ס
שער ס"ג פרק ו' מכר"ג שד"ה יל"ז :

א"ה הכרחי שזו"ג חת"י"ן הוא שיעור חיות
המיכר"ה ועתה מכ"י"ס צז"ו יבסו"ת
להשפיע צכ"י מוחין דניק"ה להרבות כ"ה לז"ן
שיצ"ו למ"ן לזיו"ג כפנימו וז"ה צ"ן דיניק"ה דק"ש
וב"ן דיניק"ה דכר"ה וכי"ע"א :

עו' שאלה כתוב צכ"ר של"ס (דכ"ז ע"ב)
ו"ל בתיבות כ"י אלה"ו כ"י
ימשך מיה"ן דע"צ דחכ"ה דל"ה לל"ה ויבסו"ת
ולדבותיכ"ס בתיבת כ"י יכוין להמשיך מיד דע"צ
דמו"ס דל"ה לחת"ן צמ"ה דת"י דלכ"ה וי"ס"ס
בתיבת אלה"ו יכוין להמשיך מה"ן ראשונה דע"צ
דמו"ס דל"ה לחת"ן צמ"ה דת"י דאימ"א וצבונה
יבתיבת כ"י השניה יכוין להמשיך מאות ו"ו
דע"צ

עו) שאלה מ"ש צסידור צתיבות חי לכוני
 חי צהמשכה כטפכ דזונג אר"א
 דכ"ד טעות שכיח שס ע"צ עם ה"ת מחסדים
 דדעה דעתיק לחסד דעתיק שצגילגלתא דא"א
 ומשם למזל חי נולד חסד ומשם לדעת העליון
 ונקב מזל ה"יג ע"כ ל"ל מזל החי נקרא ג"כ
 דעת עליון או לא ? ואי הימא דמזל חי לא
 נקרא דעת עליון קשב דאיפכא מיסתברא ומה
 טעם בדבר ?

תשובה דע שכל מקום שכתוב דעת שצין
 אר"א והוא במזווגם קאי על תרין
 מזלון נולד ונקב שחס משפיעים צין אר"א
 לצווגם וכמ"ש צשהכ"ו (דכ"ד ע"א) וז"ל הנה
 כי הוא אבא אלכינו הוא אימא חי הוא
 דעת המזווג לאר"א כנ"ז צזכר והוא צתינת
 מזלע עילאה דדיקנא דאר"א במזווג לשניהם וכי
 כנצ"א צהדרת האזינו כי מזלע קדישא הוא
 המזווג לאר"א ע"כ וכ"כ צשהכ"ו (דנ"ז ע"א)
 וז"ל משם נמשך עד דעת עליון דלעילא מאר"א
 וכיח מזלע עילאה דדיקנא דאר"א ע"כ מפורש
 כאמור וממילא נתבאר שגם מזל החי נקרא דעת
 עליון שהרי כי דעת עליון דלעילא והוא מזלע
 עילאה ר"ל נולד חסד שנקרא מזלע עילאה
 כנודע, וכן מפורש צע"ה שער כ"ט (סוף פ"ג)
 וז"ל המוח העליון דאר"א משפיע ע"י הדעת
 שבו שהוא מזל חי אל מזל ה"יג והח"כ נתן
 לאר"א ע"כ וכן מפורש צשער רוח"ק ייחוד י"ט
 (הנדי"מ דח"כ ע"צ) וז"ל כשנמשך מן דעת עליון
 שצדיקנא הנקרא מזלע ונודע כי יש צו ג'
 בויות העולה גי' מזל"א וחס צמלוי יודין
 ע"כ וידוע כי גי' ע"צ חס צמזל החי הרי כי
 למזל החי קראו דעת העליון ומה שכתוב צסידור
 דעת עליון ונקב לומר שגם מזל ה"יג נקרא
 דעת עליון ששניהם סוג אחד להשפיע לאר"א
 וע"כ קילר מלומר גבי מזל חי דעת עליון דפשיטא
 הוא ומכ"ש אחי ועיון ג"כ צע"ה שער הולדת
 אר"א פרק שישי ודו"ק :

ורפי האמור מוצן מ"ש צסידור צנרכח
 אבות צתיבת ואלכי הוא הדעת
 במזווג לאר"א ע"ש דככונג על דעת עליון
 דדיקנא דאר"א כנ"ז שהוא תרין מזלון במזווג
 לאר"א וכמ"ש רבינו צשער מאתרי רשצ"י פ'
 חרומה

דע"צ דמו"ם דה"ה לחח"ן צג"כ דח"י דפרלופי
 הדעות דאר"א וישסו"ת עכח"ד ר"ל מכו אומרו
 פרלופי הדעות כאליו הוא צתיבה פרטיית זולת
 אר"א וישסו"ת שאם הוא דעות דאר"א וישסו"ת
 ממש א"א שהרי צתיבת חי נמשך לדח"י דאבא
 ויש"ם זכרי נמשך לדעת וכן צאימא ותצונה
 נמשך לדח"י צצכס צתיבת אלכינו וא"כ מה
 ענין פרלופי הדעות כנ"ז ?

ועוד שצסידור כתוב צאופן אחר שצדי חי
 נהמשך מיווד דמו"ם דאר"א לחח"ן
 דאר"א וישסו"ת צאלכינו להנשיך מכו דמו"ם
 דאר"א לצג"ה דאר"א וישסו"ת צתיבת כי שני
 מלות ויו דמו"ם דאר"א לדח"י דאר"א וישסו"ת
 יעו"ש וזה מתאים יורה עכ"פ ל"ל כונת הנהגה
 ומה נשחנה צסידור צאופן אחר ?

תשובה ענין פרלופי הדעות מצוהר
 צסה"ק "עלו נכר" (אות מ)
 וז"ל מ"ש צנכ"ש וכי לפי דבריו אלה פרלופי
 הדעות הם פרלופי הרוח הדעת שצדי פרלופים
 שמזל ה"יג משפיע צכס וע"י מזווגים אר"א
 כנ"ז צדרוש הדעת וז"ל כשאנו אומרים שמזווגים
 אר"א ע"י הדעת הוא ע"י דעת שבו שצפרלופי
 אבא עלמו וכי וצזה יכ"ה דומה צדומה מאר"א
 דמו"ם לאר"א שחס חו"צ ומדעת דמו"ם
 לדעתיכס ומ"ק לצו"ן שחס ו"ק אבא וכי
 וצסידור כתוב וכי **וסדר זה** יותר נכון צהתחלקוה
 הכויה צמו"ם וכי ולענין הכונה נלע"ד שאחוז
 מזה וגם מזה שהתחלקות הכויה הוא כמ"ש
 צסידור וכהמשכה למטה כמ"ש צג"ש עכד"ק
ומ"ש צסידור לחח"ן דאר"א וישסו"ת וכחוצ
 גס תיבת אבא וגבי צג"ה כתוב אימא וגבי
 דח"י כתוב דעת אפשר שזה תוספת צטעות
 שהרליצו שני הסצרות יחד **ומעיקרא** נמלה
 צסידורי חול צלי תיבות אלו אך צסידורי שצת
 הקודמים כתוב כי אבא אלכינו אימא חי דעת
 דוקא ולא כתוב גי' קוין דאר"א וישסו"ת וא"כ
 סידור החול אופן צפ"ע וסידור שצת הוא כמ"ש
 צנכ"ש וכך ס"ל הרכ"ג שד"ה וז"ל כאשר למדתי
 צזא לפניו ממשך שלש שנים, **גם נלע"ד לפרש**
 דחח"ן דכולם יקרא אבא וצג"ה דכולם יקרא אימא
 ודח"י דכולם יקרא דעת ואולי זה פירוש הסידור
 שהרכיבו שני האיפנים והיע"ה, מהמגיה וז"ל :

<p>אֱלֹהֵינוּ אימא מקדי ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"ה.</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>אלף הי יוד הי לכג"ה דאו"ה וישסו"ס</p>	<p>יהוה אלהי יהוה אלהי דעט מרי"ן דע"ב דחמ"ן דמ"ס דא"ה.</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לדס"י דאו"ה וישסו"ס</p>	<p>יהוה אלהי יהוה אלהי אבא מין"ד דע"ב דחמ"ן דמ"ס דא"ה</p> <p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>יוד הי ויו הי לחמ"ן דאו"ה וישסו"ס.</p>
--	---	---

<p>יכוין לסלק האור שבפרק אב"ל דגל' דחב"א ולפעלו' לח"ס ועי"כ מלמנן הפ' סל' ללו' חכמה דז"ה:</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ס דסוד דחבונא ולפעלות לח"ס ועי"כ מלמנן הפרק הנו' ללירך גבורה דז"ה.</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ה דגלח דחבונא ולפעלות לח"ס ועי"כ מלמנן הפרק הנו' ללירך חסד דז"ה.</p>
---	---	---

יכוין לקיים מ"ט חכמי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אֶחָד א"ח ט"ס דז"ה שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נקביו
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' חנה"י דז"ה שם שם **אדני**
אחדות גמורה.

<p>יכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות הויה וד' אותיות אדני' לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה ועי" עממ"ב ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל הנוק' דז"ה דאלי' העומדת בצריאה ולמשי' לה ייהי דס"ג דאותיו' מכתר וחכמה דאלי' והס כמס' א"ל בסוד חסד אל ויכוין להמתיק. זו את הב"פ ועי"ז מחמלא שם אדני שבה שהיא גי' חרע"ה כמספר ב"פ שך שך וייהי.</p>	<p>ימסור נפשו עק"ה יאה יוד הי ויו הי הדה יוד הי ואו הי ו נ י יוד הא ואו הא היה יוד הה וו הה דיכיס דוין הגבלים אח"כ אלה דלת נו"ן יוד שך</p>
--	--

תיבות הוי"ה ואלדנ"י קאי על זוזין וגם על הארה
שנאה מלמעלה שגם היא הוי"ה ואלדנ"י.

ד"ה יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת
על ידי שימשיך להם מיה"ו דע"ב
דמ"ם וכו'. עיין שה"כ דרוש ו' דק"ש דף ד'
עמוד ב'. ומה שכתב רבינו מיה"ו דע"ב
דמ"ס, עיין בהגהותינו שם הכרח רבינו וזהו
דרך שקלא וטריא, אבל העיקר הכרח רבינו
הוא מה שכתב רבינו ז"ל בע"ח שער הולדת
או"א פרק א' שמזיווג מוחא סתימאה נמשך
לאו"א יעו"ש. ועיין בנה"ש דף ס"ט עמוד
א' [בנד"מ דף מ"ה ע"ג], ות"ח דף קכ"ב
עמוד ב', ועיין הוראת שעה דף כ' עמוד א',
ולא עת יאסף.

ד"ה מוחין דיניקה לאו"א וכו'. אע"ג
דשם לא הוזכר מוחין דיניקה, מ"מ
כיון שטעם הכנה זו הוא כדי שיהיה להם כח
לעלות למ"ן כנזכר שם, ואם כן כמו שבז"א
הם על ידי מוחין דיניקה שמקבלים בתיבת
שמע ישראל יהיה להם כח לעלות למ"ן, כן
באו"א.

ד"ה דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן וכו'. עיין
נה"ש דף מ"ג עמוד ב', [בנד"מ דף
כ"ז סוף ע"ב].

ד"ה וע"ב וס"ג לדעת וכו'. לפק"ד
הכוונה שכיון שהדעת כלול מתו"ג
ולכן צריך להמשיך ע"ב וס"ג, ע"ב לחסד
וס"ג לגבורה. ובזה אתי שפיר מה שהקשו
חכמי המערב בנה"ש דף כ"ח [בנד"מ דף
ל"א ע"ב] סימן ד"ן. ועיין בהגהותינו על
שה"כ דרוש ו' דק"ש, ועיין בהוראת שעה
דף כ' עמוד א' מה שיישב.

ד"ה מן וי"ו דע"ב דא"א מדת"י דחסדים

דמ"ם וכו'. מה שכתב מדת"י
דחסדים לא יכולתי להולמה, שלכאורה היה
צריך להמשיך מדת"י דחו"ג דמוחא
סתימאה, שהרי אנחנו ממשיכים לדת"י
דחו"ג דאו"א. ועיין בנה"ש דף מ"ג עמוד ב'
[בנד"מ דף כ"ז ע"ב] שכתב מדת"י דחו"ג
דמוחא סתימאה, וכן בסדר הכוונה סידר
הדת"י דמוחא סתימאה ולא כתב דחסדים.
ולולא דמסתפינא הייתי אומר שהוא טעות
סופר, וכן ראיתי הרבה סידורים שתיבת
דחסדים ליתא. ולפק"ד שאדרבה שהגירסה
הנכונה היא דחסדים, שהרי נתבאר בדרוש
הדעת יקר הערך הועתק בנה"ש דף קט"ו
[בנד"מ דף מ"א ע"ב] שחו"ג דדעת הם זוזין
שהם ו"ה דהוי"ה, ואם כן כיון שאין אנחנו
ממשיכים אלא מאות ו' הוא נקרא חסדים
דדעת, ומה שנמשך מה"א אחרונה בתיבת
אחד הם גבורות דדעת. ואם תאמר כיון
שאינן אנחנו ממשיכים אלא מחסדים למה
נמשכו ע"ב ס"ג שהם חו"ג, י"ל שהאמת
הוא חסדים מ"מ הוא כלול מחו"ג כידוע,
ולכן הם ע"ב ס"ג, ודו"ק. ועיין בנה"ש דף
מ"ג עמוד ב' [דף כ"ז ע"ב] שכתב הע"ב
דוקא, וצ"ע שבסידור מסודר ע"ב ס"ג.

ד"ה ועל דרך זה יכוין להמשיך מוחין
דיניקה מעתיק לא"א. עיין שה"כ
דרוש ו' דק"ש דף ל"א עמוד א'.

סדר כוונת ה' אלהינו ה'. בספרים ישנים
ראיתי מסודר יו"ד בתיבת ה'
ובתיבת אלהינו ה"א וכו' אחר כוונת תיבת
ה' כמו כל מקום שהוא הויה ואדנות כידוע,
ובסידורים הנמצאים לא יש מסודר יו"ד
בה"א ראשונה וה"א באלהינו וכו'. ולפק"ד

והשכל (ח"ד) נח

עשה אצא מן י של היות א"א, ובאלהינו תכונן שהיא
אביה דיודין שמקבלת עתה אימא מן כי ראי של היות
א"א, ובהו"ה אחרונה תכונן הו"ה דק"ג, והיא צחי
הדעת המזווג לאר"א המקבל עתה האר"א מן אות ו'
של היות א"א, אר"א צמלת אחד תכונן להוריד האר"א
מן אות ה' אחרונה של היות א"א אל זו"ן שהם הו"ה
אדניי הנרמזים באחד, אחי די כדי שיעלו זו"ן עתה צקוד
מ"ן אל זווג אר"א עכ"ל.

3) הנה ממ"ש תחי כי בא"א יש צו הו"ה א' הכוללת
כל י"ס שלו, מובן מאיליו דאופן החלוקה
צ"ס שלו הוא כשאר כל השמות שיש בהם י"ס המחלקים
לה"פ, והיונו קוץ הו"ה צפרי הכתר הכולל עו"ג אר"א
הו"ה צפרי אצא, בה"ו צפרי אימא, הו"ה צפרי ו"ק,
ה"ו אחרונה צפרי הנוק' גם מודעת זאת דזווג אר"א תמיד
הוא הו"ה אר"א, ועיקר הזווג הוא ע"י הדעת שכלול
מחוי"ג דאצא מקבל החקדים ואימא מקבלת הגבורות,
עוד זה כלל ידוע בכל מיני המשכת המו" מפרי העליונים,
שכל פרי נמשך לו מו" ע"י פרי העליונים, מפרי שכנגדו
הדומה לו המלוכש בתוכו ע"ד שיארנו ק' התלששות
צדע"ה והשכל ח"ג ק"י צ' (די י"א ע"א"ב) וצוה ציארנו
(שם צד"ב אות ו"ד) כו"ו הרש"ש זע"א בהקדמה שם
(ד' צ') שכי וכוה ע"י התפלות וכו' צימי החול מחזקרים
צירורי רפ"ח וכלום דנינה דזו"ן דאל"י דא"ק ואצ"ע
דכל העולמות וכו' וגם מזדווגים פרי צינה דזו"ן דא"ק
המלוכשים בתוכם וכו', דר"ל כל פרי הצינות המתלכשים
צישקו"ת, והיונו צינה דכתר דזו"ן דא"ק ודא"א המתלכש
צכתר דישקו"ת וצינה דהכתב דא"א וצתוכו וכו' המתלכש
תוך חכמה דישקו"ת וצינה דנינה דא"א וצתוכו וכו'
המתלכש תוך צינה דישקו"ת וצינה דז"א ודמי דא"א
וצתוכו וכו' המתלכש בתוך ז"א ומ"ל דישקו"ת, וכן עד"ז
צשאר הפרלופים שכולם מלוכשים זח"ז כיעו"ש, צאופן
דכל פרי הכתרים שמפרי א"ק ע"ס העשיה כולם מלבישים
זע"ז ועליהם כל פני החכמות, ועליהם כל פרי הצינות
ועליהם כל פרי ז"א ועליהם כל פרי מלכות ע"פ הקדר
שנתי צדצרינו, וכשמזדווגים להמשך המו" מזדווגים כל
פרי העליונים המלוכשים בתוכם עד פרי זו"ן דא"ק לפי
אותה הצחיכה שלר"כים להמשיכה כמצי צאורך שם.

4) ומעתה מובן מאיליו דברי רבינו צשכ"ב הני"ל
ודברי הרש"ש צנכ"ש הני"ל ודברי הקידור
שם, דמ"ש צכו"ה הרא' לפי שהיא דיודין שמקבל עתה
אצא וכו' מפני שלפי ק' ההתלששות כל פרי האל"י
המלבישים על זו"ן דא"ק מכתר שלו עד פרי המלכות
כולם מלבישים זע"ז ע"פ הקדר שנתצאר צדצרינו ולפי"ז
מוכרח שפרי החילון כשמקבל המו" ע"י פרי העליונים
מקבל מאותם שצדוגמתו המתייחסים אליו, למשל אצא
דפרי התחתון מקבל מאצא דכל פרי העליונים המלוכשים
בתוכו, ומכיון שצחי אצא היא שם ע"צ צככרה שגם
הוא יקבל צחי שם ע"צ, וכעד"ז צאלהינו אימא, מכיון
שכל צחי אימא המלוכשים בתוכה הם צחי שם קס"א
גם היא מקבלת שם קס"א וכו' הצי שהיא צחי דעת
מכיון שכל צחי דעות דכל הפרי המלוכשים בתוכה יש
בהם חוי"ג צחי זווג צ' עטרין עיטרא דחקדים לאצא
ועיטרא דגבורות לאימא ודח"י דחקדים הוא צחי שם
ע"צ ודח"י דגבורות הוא צחי שם ק"ג והם צחי זווג
צ' מזלין מזל החי ע"צ ומזל הו"ה ק"ג (ע"י ש"ש ח"ג
דכ"ו ע"צ אות מ"ד שכ"כ מק' בורא"ש ע"ש). לזה גם
הכמשכה היא מצחי זו צחי צ' עטרין כאמור, ולזה
קידרו צקידור ע"צ וק"ג ששם צחי דח"י דחקדים ודח"י
דגבורות, ועם שצשכ"כ שם צדרוש ה' כי ק"ג כנר כי
הש"ש שם שצדרוש ו' כי שם ע"צ ותרוויכוו איתנהו
ומ"ש

ונק' די ע"ס קבלת די מו" ממנו ונקט נפשיה צקלירי
שלא להלכות הנטיין מאחר דאין צוה חקרין צעיקר
הכוונה, ומאחר שיש דרך מרווחת וקלולה ליושב דברי
הרש"ש זע"א שמתן קמיכה מעליה ע"ד הכר צדכ"ה
ע"א הני"ל מה להם להכנס צפירלה דחוקה, וצניקיו
והו"ה צאופן דמה שגלע"ד אכני כצנתי וכיע"צ להבין
האמת לאמיתו, והוא י"מ ומי"ג כיר"א.

דע"ה ק"ט

סימן ט.

שאלה באשר כתוב צקידור צכו"ו ק"ש צחי אחד
וז"ל להמשך מה"י אחרונה דע"צ דא"א דח"י
דגבורות דמו"ס מוח"י דכו"ה ודאדניי עם הנרמזי דו"ק
לזו"ן ע"כ ומלוויירין הנרמזי דג"ר וכו"ה ודאדניי צשילוב,
וצנכ"ש (כ"ז קע"צ) כתוב לאמר וצאומרו אחד וכו"ן
להמשך מן ה"ו אחרונה דע"צ דזו"ן דמו"ס מוח"י דכו"ה
ודאדניי עם נרמזי דג"ר (שם כתוב דג"ר והוא ט"ס
כמוצו) דחיה דיחידה לחח"ן צג"ה דח"י דזו"ן להצרם
ולייחדם הו"ה ודאדניי ע"כ, ואחד כרואה דיש כאן
שינויים מקידור לכה"ש. א) דנכ"ש כתוב תי "דזו"ן"
וצקידור לא כתוב. ב) צנכ"ש כתוב דחיה דיחידה לחח"ן
צג"ה דח"י דזו"ן וצקידורי כת"י כתוב לזו"ן קתם רק
צקידורים הנדפסים כתוב לחח"ן צג"ה דח"י דזו"ן. ג)
צנכ"ש כתוב "לחצרם ולייחדם הו"ה ודאדניי" וצקידור
לא כתוב. ד) לעומת זה צקידור כתוב "דא"א דח"י
דגבורות" וכו' צ' דח"י דחקדים (לפי מה שכגיבו קלת
מכוונים וכ"כ בהקדמה צקי המודפסים ע"ש), וצנכ"ש
כלל החוי"ג צה' ה"ב. ה) לדברי שניכם שכתוב מו" דכו"ה
ואדנות, היה לריך לכתוב צקידור עוד הו"ה ודאדניי צלי
שילוב להמוחין דוגמת מ"ש צה' אלהינו ה' שכי שמות
המוחין צה' ראי שם ע"צ צאלהינו קס"א צה' צ' ע"צ
וק"ג. ו) גם שם יש שינוי מקידור לכה"ש צצקידור
כתוב צה' צ' ע"צ וק"ג וצנכ"ש כתוב שם ע"צ לצה.
ז) אופן ההתלקות שמות המוחין דשם ע"צ דא"א הני"ל
צצינות אלו אינו מובן, דכנר נודע דכל שם מד"ש כלול
מד"ש עקמ"צ, וא"כ היה לריך להיות צצ' זה, ע"צ
צאצא צה' ראי ק"ג צאימא צאלהינו מ"ה צדעת צה'
צ' צ"ן צזו"ן צאחד, ולי"כ כתוב צקידור וצנכ"ש אלא
ע"צ צאצא צה' ראי, קס"א צאימא צאלהינו. ע"צ לדברי
הכ"ש, או ע"צ וק"ג לדברי הקידור צדעת צה', צ'
וכו"ה אדניי לדברי שניכם צאחד, וצקידור כת"י של
כיר"א ז"ל כתוב צקלרה להמשך מה"י אחרונה דע"צ
דא"א מדח"י דגצו דמו"ס לזו"ן מוח"ן ע"כ ומלווייר
נרמזי דג"ר ושילוב הו"ה אדניי, וצקלת קידורים לא
כתוב תי מוח"ן האחרונה וגם קמוך להשילוב כתוב
תי לזו"ן וצקלת קידור לא כתוב. ח) גם צחי ה' אלהינו
ה' יש קלת שינוי מנכ"ש לקידור דצנכ"ש צכל א' כתוב
הכמשכה לחח"ן צג"ה דח"י וצקידור כי חח"ן צה' ראי
צג"ה צאלהינו דח"י צה' צ' יורינו דעת להבין אמרי
צינה, מהחונן דעת חכמה וצינה.

תשובה עיני לשמיה נטלית כי הוא יורינו מדרכיו
לדעת איזה דרך ישכון אור אמנ. והנה
ערס כל עלי להלע מקור הדברים צשכ"כ.
6) הנה הכר ז"ל צשכ"כ דרוש ה' דק"ש (דכ"ב ע"ב)
כי וז"ל הכר נודע כי בא"א יש צו הו"ה
א' הכוללת כל כ"ס שלו ותכונן שהיא צמי יודו"ן.
וכנה צשם הו"ה הרא' תכונן שהיא דיודין שמקבל

ומ"ש הרש"ש זכ"ש שם ע"כ ע"פ דרוש ו' ודאי דלא
 בדוקא הוא, וקמ"ך על המעיין, ולזה כשקידר ק' כוונות.
 בקידור כ' שניה ע"כ וק"ג וכו' דתי' קתם בין בהקדמה
 בין בק' כוונה, ומכ שיש קלת מן המכוונים שהקופו
 זכתי' בקידורים דתי' דחקים, וכן כתבו בקי' הגדפסיס
 בהקדמה לא דקי' דלפי דבריהם הו"ל תרתי דקתן
 ששמות המו' כ' ע"כ וק"ג שמשמעותו מו' דתי'
 דחקים ודתי' דגבורות, וכתי' דתי' דחקים, משמעותו
 רק שם ע"כ ובודאי דמה שהביאם לטעות זה הוא ממה
 שראו בקידורים דתי' אחד שכי' דתי' דגבורות, ומזה
 הבינו שכי' כז' לריך לבין רק דתי' דחקים, ולא
 שמו לב על התרתי דקתן הו"ל כדאמרן, וגם זכ"ש
 כתוב מפני כז' כז' כח"ג ר"ל דתי' דחקים ודתי'
 דגבורות ולא כאשר בקידורים.

ד) ועל עיקר מ"ש דתי' אחד בקידורים דתי' דגבורות
 אין הכוונ' דכז' כז' המשכו רק דתי' דחקים
 אלא כוונה דא"ח על ידי זוגם דתי' כי אלהינו כי
 דתי' אחד ממשיכין לגוק' דתי' דגבורות שהוא דתי'
 שם ז"ן, ולז"ח ממשיכין לו מן ג' מו' הרא' הו"ל כמ"ש
 ברב שכת"ב שם קודם זה בדכ"א ע"ד ד"ה כוונת יתוד
 וכו' וביארנו דבריו לעיל בקי' כי ק"ד אות די' יעו"ש.
 ולפמ"ש בקידור לז"ן ל"ל דפי' דתי' דגבורות, ר"ל דתי'
 שניהם היינו דדתי' דחקים יש מ"ה וז"ן חלק המ"ה
 נקי' דתי' דחקים וחי' הבן נקי' דתי' דגבורות וכן ע"ד
 דתי' דגבורות, ולז"ן ממשיכין דתי' דתי' דגבורות דשניהם
 ואפשר דזכו כתי' מה שזכ"ש לא כי דתי' דגבורות
 מפני שהאמת שמקבלין משניהם ע"ד שכתבנו.

ה) נחזור למ"ש זכ"ש דתי' אחד דז"ן דמו"ק מו'
 דכו"ה ודאג"י, דלא קידרו שמות מו'
 אלה בקידור וגם זכ"ש לא נז' כלום מזה כלל, רק
 כתוב לכוריד הארה קתם וכו', וגם תי' דז"ן נשמע
 מהקידור. הנה הדבר פשוט דלפי ק' המשכת המו'
 מהפרי' העליונים המלוכנים בחוכם, ודאי שהמשכה
 הוא מז"ן דמו"ק וכו' המלוכנים בחוכם לז"ן המלוכנים
 עליהם ע"ד מ"ש דתי' כי אלהינו כי כאשר נתי' בדברינו,
 ושמות המו' ג"כ לריך להיות השמות מ"ה וז"ן שם
 דתי' ז"ן, ואפשר דזכו כוונה באומרו מו' דכו"ה ודאג"י
 ר"ל מו' המתייחסים לכו"ה ודאג"י דכו"ה הוא דתי'
 שם מ"ה ודאג"י דתי' שם ז"ן, ולזה לא קידרו בקידור
 תי' הויכ ודאג"י לזתי' המו' דבאמת אין אלו שמות
 המו' עלמם, רק המ"ה וז"ן הם המו' ומכיון שזכ"ש
 כי קתם גם בקידור כי מו' דכו"ה ודאג"י קתם והמזין
 יבין, ומ"ש דתי' דגבורות כבר כתבנו ביארור למעלה
 (באות הקודם) והיינו דתי' חו"ג המתפשטים מהדעת
 זויק, ומאלו מקבלים הז"ן הארה לעיות למי"ן ומה
 שהשמיטו בקידור תי' דז"ן זה רק מאכבת בקי"ר
 וקמנו על הודוע, וה"ה וכוא הטעם גם צמח שלא כי
 דמיה דיחידה לחח"ן זכ"ש דתי' יי, וכן לחזרם וליחידם
 וכו' דכ"ז פשוט לז"ה ועודו כי זכוונה.

ו) גם בהחילוק שיש בקידור לזכ"ש דתי' כי
 אלהינו כי, דזכ"ש כתוב בהמשכה לגי'

אזא קתם ואימא ותזונה בלד שמאל הנקי בדרך פרט
 אימא ע"י כנגד הגבורות שנגד הקתם ויקוד דתי' קתם
 ואימא תחלה כנגד הגילוי ודרך כלל אימא קתם, ונקו
 חמלתי דעות דכולם ודרך כלל נקי' דתי' ע"י זכ"ש
 בהקדמה ד"ז ע"ג וע"ד ד"ה ובשמש.
 והחוי"ג דעת נקי' ישקו"ת וכו' ע"ש. ובקידור נקי' ע"י
 בקלירי **פרי' אבא** ייחק אותו בשם חח"ן שעל תי' כי
 ר"ל כתב אבא ובהמשכה כי חח"ן דא"ח וישקו"ת ור"ל
 פרי' אבא שהוא בלד ימין שמתחלק לז"ש אבא ע"י ואבא
 תחלה כנ"ל ובכ"א יש זכר ונקבה וכן באלהינו כי אימא
 ובהמשכה כי זכ"ה דא"ח וישקו"ת ור"ל אימא שמתחלקת
 לאי' ע"י ואי' תחלה ובפרטותה יש זכ"ה דוי' וזכ"ה כז'
 כי ישקו"ת ובהמשכה כי דתי' דא"ח וישקו"ת, ור"ל
 שנקי' ישקו"ת בדרך כלל ופרטו לד"ש כנ"ל, בלשון דלאו
 ואלו דא"ח ושניהם כא' טובים שנתכוונו לדבר אי' ואין
 ח"י זיניהם **אפי' כמלא יומא** **ומ"ש בקידור** בכל קו
 א"ח וישקו"ת שכלל כל הד"ש בכל קו הנה בקו ימין
 כי על תי' כי אבא על אלהינו אימא ועל כי זי' ישקו"ת
 והכוונ' לומר דאחר החילוף חח"ן דכולם נעשו אבא וזכ"ה
 דכולם נעשו אימא ודתי' דכולם נעשו ישקו"ת.

ז) פש נבן מ"ש זכ"ש להמשיך מן כ"י אחרונה דע"כ
 דז"ן דמו"ק וכו' הלשון מורה כאלו דז"ן
 דמו"ק יש זו ד"ש עקמ"כ ובהמשכה מן כ"י אחרונה
 דשם הרא' ע"כ שז"ן, או שז"ן יש זייק שלו שם
 ע"כ ומכ"י אחרונה מנושכים לז"ן גם זכ"ש זכ"ה תי'
 כי אלהינו כי זכ"ה ר"ל מו"ד דע"כ דחח"ן דהכמה וכו'
 ובאלהינו מה"י ר"ל דע"כ דזכ"ה וכו' זכ"ה זי' מו"ק
 דע"כ דתי' וכו' ע"ש כ"ז מורה כאלו בכל קו יש שם
 ע"כ זכ"ש ומאות אי' ששם הוא בהמשכה ואין נתי'
 כן משכ"כ שהעסקנו למעלה, דכ"א יש שם ע"כ בכל
 כ"י שם מו"ה הרא' ממשיכין זכ"ה תי' כי אלהינו כי
 ובאחד מה"י אחרונה, ואמנם גם זכ"ה כפי' ע"ד הו"ל
 דפי' כ"י אחרונה דע"כ דז"ן, ר"ל כ"י אחרונה שזכ"ש
 דא"ח המתייחסת בשם ז"ן דו"ד ר"ל מתייחסת בשם
 אבא כי ר"ל בשם אימא ו' בשם דעת כ"י אחרונה
 בשם ז"ן ומ"ש זכ"ה הרא' מו"ד דע"כ דחח"ן וכו' ר"ל
 חח"ן דכולם המתייחסת בשם אבא אחר החילוף כנ"ל
 ששם מקום כו"ד וכן באלהינו כי ר"ל דע"כ דזכ"ה
 ר"ל שמקומה זכ"ה דכולם המתייחסת בשם אימא אחר
 החילוף כנ"ל וכן זכ"ה זי' וי"ו דע"כ דתי' דח"ג ר"ל
 שנקומה דתי' דח"ג דכולם המתייחסת בשם ישקו"ת
 אחר החילוף כנ"ל, וכן שו"ר זכ"ה הרא' דתי' על
 נה"ש שם שכי' על הכ"ה דכ"י אחרונה כנ"ל וקיים אצל
 אין נ"ל לפרש דכו"ה רבינו לומר דמשם ע"כ שפרט זז"ן
 לבדם נמשיך מה"י אחרונה שלכם וכוונ' אל מלכות
 שלכם, שהנו מריכעת ה"י משמע דמייני זכו"ה דע"כ
 הכוללת כל מו"ק עכ"ל ע"ש. ובודאי דדוגמה דתי'
 כי אלהינו כי הו"ל דכ"ה כאמור, ולא הולכתי לכחז
 כ"י, רק מפני שראיתי לאיזה מן המחזרים שעמדו זכ'
 ולדתי' הוא דבר פשוט, שא"ל גם להעלותו על ק'
 מרוב פשיטותו.

ח) וראיתי להעלוני ז"ל אות מ' שהבי"ד הנכ"ש
 כנ"ל, וכי עליו וז"ל הנה לפי"ד אלה
 פרי' הדעות, הם פרלופי הרוח הדעת שזכ"ש, שמאל כ"י
 משפיע זכ"ש וע"י מוזדווגים א"ח וכו' וזכ"ה יכ"ה דומה
 בדומה מחו"כ דמו"ק לא"ח ששם חו"כ ומקדעת דמו"ק
 לדעותיהם ומו"ק לז"ן ששם ו"ק, אצל התחלקות הכו"ה
 זייק דמו"ק לא א"ש, דכי אחרונה זויק זה לא מלינו
 ובקידור כתוב בקי' זה וכו' ומדתי' דגבורות כי אי'
 לז"ן וכו', וקי' זה יתיר נכון בהתחלקות הכו"ה זמ"ק
 כי